

Έκθεση του Γιώργη Βαρλάμου

με 48 ακουαρέλες από την εικονογράφηση του βιβλίου
ΣΟΦΟΚΛΗΣ
έκδοση Union Latine d' editions Παρίσι 1973
στο Λαογραφικό Μουσείο Κύμης 21 Ιουλίου έως και 2 Σεπτεμβρίου

Ο Μορφωτικός και Εκπολιτιστικός Σύλλογος Κύμης που έχει προσφέρει πάρα πολλά στο χώρο του πολιτισμού τίμησε τον ζωγράφο **Γιώργη Βαρλάμο** την ημέρα των εγκαινίων της έκθεσης του καλλιτέχνη με μια λαμπρή εκδήλωση στο μικρό θέατρο, που βρίσκεται στον κήπο του Λαογραφικού Μουσείου Κύμης.

Πλήθος κόσμου κατέκλυσε τόσο τις κερκίδες όσο και τα καθίσματα που είχαν τοποθετηθεί στο κήπο καθώς και πάρα πολλοί όρθιοι.

Ανάμεσα στο κοινό πάρα πολλοί επίσημοι, φίλοι του Μορφωτικού Συλλόγου Κύμης και προσωπικοί φίλοι του Γιώργη Βαρλάμου.

Συνέχεια στην 5η σελ.

Μια όμορφη εκδρομή

Ήταν ένα όμορφο καλοκαιρινό πρωινό Σαββάτου όταν το Δ.Σ. του Συλλόγου των Ανδρονιάνων είχε αποφασίσει να εκδράμει προς την μεριά της Βοιωτίας και να τιμήσει με την επίσκεψη των συγχωριανών μας τους τρεις Αγίους Λουκά-

δες της Βοιωτίας όπως χαρακτηριστικά ονοματίσαμε την εκδρομή μας. Πράγματι το κέφι των συμμετεχόντων φάνηκε από την πρώτη στιγμή και συνδυάστηκε με την πνευματική καθοδήγηση του πα-

Συνέχεια στην 5η σελ.

177η Επέτειος Απελευθέρωσης της Εύβοιας από τον τουρκικό ζυγό

Το Δημ. Διαμέρισμα Ανδρονιάνων εφέτος επιλέχθηκε για να πραγματοποιηθούν οι επετειακές εκδηλώσεις για την 177η επέτειο απελευθέρωσης της

Εύβοιας από τους Τούρκους.

Όπως αναφερόταν στην πρόσκληση οργανωτής ήταν ο Δήμος Κύμης, η Πα-

Συνέχεια στη σελ. 4

Ο Προδευτικός Σύλλογος Ανδρονιάνων σας προσκαλεί στον ετήσιο καλοκαιρινό χορό του στις 15 Αυγούστου 2007 ημέρα Τετάρτη

Ο Μπάμπης Πουρνάρας με το μουσικό επιτελείο του σας υπόσχονται χορό και γλέντι μέχρι πρωίας

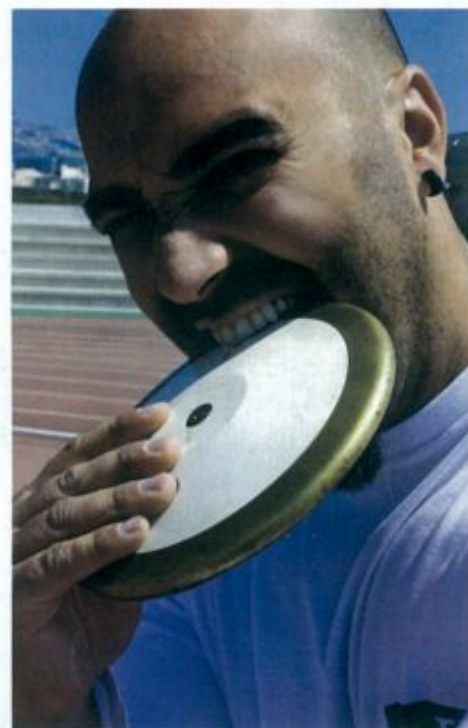
Τραγουδι
Μπάμπης Πουρνάρας - Σοφία

Μάκης Καλαράς

Πρωταθλητής κόσμου και Ευρώπης και δεύτερος Παραολυμπιονίκης στους αγώνες της Αθήνας το 2004. Ο επόμενος στόχος του χαμογελαστού δισκοβόλου είναι το Πεκίνο και το χρυσό μετάλλιο

Τον συνάντησα και, χωρίς να με γνωρίζει, με τίμησε με μία πολύ φιλική κουβέντα. Ο **Μάκης Καλαράς**, περί ου ο λόγος, εκφράζει τον «**Ολυμπιονίκη της καρδιάς**», την «υπέβαση της ψυχής», την «ενσάρκωση της ελπίδας», το «παράδειγμα για όλους μας». Τα εμπεδώσατε όλα αυτά; Ωραία. Διαγράψτε τα τώρα από τη μνήμη σας, σκίστε αυτό το ανούσιο κομμάτι χαρτιού. Η μάλλον, κρατείστε το για να θυμάστε όλες αυτές τις στερεότυπες ανοήσιες, που είναι χρήσιμες μόνο για να σκεπάσουν την αμηχανία μας μπροστά σε έναν αθλητή με αναπηρία.

Αντί όλων αυτών και όσων ακόμη μπορεί να δανειστεί κανείς από δεκάδες παρόμοιες παγιωμένες εκφράσεις, αρκεί και αρμόζει μία και μόνη λέξη: **ΑΘΛΗΤΗΣ!** Ας της δώσουμε λίγη έκφραση **ΑΘΛΗΤΗΣ!** Που σημαίνει επιτυχίες, όπως το ασημένιο μετάλλιο στους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας το 2004 και τους τίτλους του πρωταθλητή Ευρώπης και κόσμου στο Έσπο το 2005 και το Άσεν το 2006, στο αγώνισμα της δισκοβολίας. Που επιβεβαιώνει την αγάπη για το άθλημα και το αγώνισμα, που οδηγεί σε αυξημένες υποχρεώσεις, που απαιτεί διπλές

προπονήσεις και συγκεκριμένο διατολόγιο, για να πετύχει ο ίδιος σπουδαίες επιδόσεις, να συμμετάσχει σε κορυφαίες διοργανώσεις και να φέρει διακρίσεις, σαν την ύψιστη του ολυμπιονίκη. Αθλητής

Συνέχεια στη σελ. 3

Η φετινή καταστροφή στα δάση

Πολλές φωτιές ανάψανε
αυτό το καλοκαίρι
και που θα φτάσει το κακό
κανέναν μας δεν ξέρει.

Με τον ρυθμό που άρχισαν
τίποτα δεν θα μείνει
και όλο μας το πράσινο
στάχτη καπνός θα γίνει.

Είμαστε ασυνείδητοι
και εκεί που περπατάμε
και γόπα απ' το τσιγάρο μας
στο δρόμο την πετάμε.

Το θέλουμε το πράσινο
που είναι μια μαγεία
κανείς όμως δεν σκέπτεται
πως θέλει προστασία.

Κοντά στα σπίτια στα χωριά
αυλές δεν καθαρίζουν
όταν αρπάξουν φωτιά
θα κλαίνε και θα τσιρίζουν.

Φταίει και οι αρμόδιοι
που δεν το επιβάλλουν
στο κάτω - κάτω της γραφής

και πρόστιμα να βάλουν.

Όταν αρπάξουν φωτιά
με τις φωνές δεν σβήνει
γι' αυτό πρέπει πολύ νωρίς
η πρόληψη να γίνει.

Υπάρχουν και οι εμπρηστές
οι σμυφροντολόγοι
και τις φωτιές τις βάζουν
γιατί υπάρχουν λόγοι.

Πολλές εκτάσεις από παλιά
που ήτανε καμένες
σαν μανιτάρια φύτρωσαν
πολλές βίβες κτισμένες.

Οι μεγάλοι αυτά τα βλέπουνε
κανέναν δεν τον νοιάζει
αλλά ο κόρακας του κόρακα
το μάτι δεν το βγάζει.

Μια μέρα θα πληρώσουμε
γρήγορα θα το δείτε
το έγγραφο κι' άλλες φορές
η φύση εκδικείται.

Γιάννης Καλαμπαλίκης
(Σόληγκας)

Κοινωνικά

Γεννήσεις

• Στις 25/4/2007 ο **Λεονάρδος Μερκάτης** και η **Μαρία Κοντού** απέκτησαν το δεύτερο παιδάκι τους, ένα ακόμη αγοράκι.

• Στις 14/6/2007 ήρθε στον κόσμο το πρώτο παιδί του **Γιάννη** και της **Αθανασίας Δήμου**, ένα υγιέστατο αγοράκι.

• Στις 13/7/2007 ο **Σταύρος Πόγκας** και η **Δήμητρα Νικολιά** απέκτησαν ένα χαριτωμένο κοριτσάκι.

Ευχόμαστε στα τρία ζευγάρια να τους ζήσουν τα παιδιά τους.

Γάμοι

• Στις 7/7/2007 ημέρα Σάββατο στις 7:00 μ.μ. ένωσαν τις ζωές τους με τα ιερά δεσμά του γάμου ο **Δημήτρης Σ. Αϊδίνης** και η **Αθηνά Κωνστ. Παπανικολάου**.

Το μυστήριο ετελέσθη στο Ι. Ναό Εισοδίων της Θεοτόκου στους Ανδρονιανούς.

Από καρδιάς ευχόμαστε στο νέο ζευγάρι «βίο ανθόσπαρτο».

Κηδείες

• Στις 9/6/2007 έφυγε από κοντά μας η **Ευαγγελία Χρ. Μαρινίου** ετών 102.

• Στις 27/6/2007 απεβίωσε η **Μαρία Χρ. Μπελιά** ετών 59.

• Στις 5/6/2007 απεβίωσε ο **Εμμανουήλ Νικόλαος** ετών 78.

Στις οικογένειες των εκλιπόντων τα θερμά μας συλλυπητήρια.

«Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ»

Δίμηνη
Πολιτιστική και κοινωνική
έκδοση του Προεδρικού
Συλλόγου Ανδρονιανών Εύβοιας
Αγ. Φανουρίου 5 Ζεφύρι 13451

Ιδιοκτήτης:
**Προεδρικός Σύλλογος
Ανδρονιανών Εύβοιας**

Εκδότης-Διευθυντής
Δημήτρης Χρυσάγης
Πρόεδρος
Τηλ.: 210-2480921
6972318912

Συντακτική Επιτροπή
Υπεύθυνοι ύλης:
Γιώργος Δήμου
Γιάννης Παπαζαχαρίου
Δημήτρης Χρυσάγης

Ηλεκτρονική σχεδίαση - Στοιχειοθεσία
- Εκτύπωση:

Καρπούζη
Καλλιτεχνική & Τ.Ε.Ε.

Εκδόσεις-Γραφικές τέχνες Καρπούζη
Θεοδοσίου 23 Ίλιον
Τηλ-Fax: 210 2619003-210 2619696
• e-mail: karrouzi@otenet.gr

Αναμνήσεις

Μία παρέα εργαζομένων στο Ένζυ την δεκαετία 1934-44. Όποιος αναγνωρίζει κάποιους από τους εικονιζόμενους να επικοινωνήσει μαζί μας

Επιστολή που λάβαμε

BROKEN HILL τη 1η Μαΐου 2007

Αξιότιμο Διοικητικό Συμβούλιο
Προεδρικού Συλλόγου Ανδρονιανών.

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε Δημήτρη Χρυσάγη. Κατ' αρχήν σας αποστέλλω τα θερμά συγχαρητήριά μου, για την εκλογή του Προέδρου, με μεγάλη εμπειρία και ικανότητα. Χαίρομαι πολύ που επικοινωνώ μαζί σας, μια που είχαμε συναντηθεί προ δεκαετίας το 1997 στο χωριό μας, στο καφενείο του Κρινή, που μιλήσαμε για αρκετά θέματα του χωριού για την πρόοδο και ευημερία, καθώς και για την εφημερίδα, με πολλούς φίλους και γνωστούς.

Μετά συναντηθήκαμε και πάλι στην Αθήνα στο Περιστερί, μαζί με τον τέως Πρόεδρο Δ. Λύκο (Χρυσοδόντη), κ. Γ. Νάνο (Εξάδελφο) κ. Τρ. Βολιώτη και άλλους γνωστούς.

Θα ήθελα να σας συγχαρώ ιδιαίτερα για όλες τις υπηρεσίες και έργα που προσφέρετε για το αγαπημένο μας και υπέροχο χωριό. Για την πλατεία Φροσύνης, Αγία Παρασκευή, Προφήτη Ηλία, Άγιο Γεώργιο.

Για την μεταρρύθμιση του σχολείου με το INTERNETE, Αθλητικό Σύλλογο, Αγροτικό Ιατρείο, Νηπιαγωγείο και άλλα πολλά ιερά έργα. Και περισσότερα απ' όλα για την έκδοση της εφημερίδας, "Η Φωνή των Ανδρονιανών". Δεν γνωρίζετε πόση χαρά, στοργή, συγκίνηση και υπερηφάνεια μας δίνει η τοπική εφημερίδα του χωριού μας.

Και ειδικά εμάς τους απόδημους χωριανούς, στη μακρινή χώρα της Αυστραλίας, που ζούμε καθώς και σε άλλες χώρες. Την εφημερίδα σας την περιμένουμε με μεγάλη χαρά, αγάπη, αγωνία και ανυπομονησία και μας δίνει ζωή, δύναμη κουράγιο και ελπίδα να συνεχίσουμε τη ζωή μας.

Την εφημερίδα αυτή την περιμένουμε, όπως περιμέναμε οι τότε αρχαίοι Έλληνες τον Μεσσία και τον Μωυσή. Εμείς οι ομογενείς απόδημοι χωριανοί, από όλες τις χώρες της γης, παρακολουθούμε κάθε βήμα σας, κάθε κίνηση, κάθε έργο σας, κάθε προσπάθεια για την πρόοδο και ευημερία του αγαπημένου μας και λατρευτού χωριού μας Ανδρονιανού. Και να είσθε πάντοτε βέβαιοι ότι θα είμαστε πάντοτε κοντά σας και δίπλα σας, σε κάθε σας προσπάθεια για πρόοδο αλλά και σε κάθε δυσκολία. Θα ήθελα να προσθέσετε μερικούς στίχους στην έγκριτη εφημερίδα, αν είναι δυνατόν, μια που βαίνομεν προς την δύση και η ζωή μας είναι πολύ λίγη και μικρή. Αυτή θα είναι η τελευταία μου επιθυμία. Σας στέλνω και ένα μικρό ποσό τσεκ (επιταγή) των 200 ευρώ, για την συνδρομή μου, και την ενίσχυση του Προεδρικού Συλλόγου Ανδρονιανών. Ευχαριστώ εκ

των προτέρων.

Σας αποστέλλω τους θερμούς και ειλικρινείς χαιρετισμούς σε όλο το χωριό έναν προς έναν στον μοναδικό μου αδελφό Νάσο, συγγενείς, φίλους και γνωστούς.

Σας χαιρετώ εκ βάθους καρδιάς.

Με πολλή πολλή αγάπη, στοργή και πατριωτισμό.

**Περικλής Μπομπός
BROKEN HILL AUSTRALIA**

Υ. Γ. Παρακαλώ όπως προσθέσετε τους κάτωθι στίχους στην εφημερίδα. Ευχαριστώ για τη φιλοξενία.

Σας γράφω μερικούς στίχους της Ξενιτιάς που θέλω να δημοσιεύσετε.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΗΣ ΞΕΝΙΤΙΑΣ

1) Ο Περικλής εγήρασε,
και είναι και σακάτης,
στην Ελλάδα θέλει νάρθει
δεν πιστεύω να ξανάρθει.

2) Πολύ θα το επιθυμούσα,
για να γυρίσω, αν μου επέτρεπαν
οι καιροί και οι γιατροί
με την υγεία και αν τα πόδια μου
θα με κρατούσαν

3) Μα οι αποστάσεις
είναι απέραντες,
και οι θάλασσες μεγάλες,
και τα προβλήματα
που αντιμετωπίζει ο Περικλής,
είναι πολλά και μεγάλα.

4) Θα ζω όμως πάντοτε,
με ένα όνειρο
μια φαντασία, και μια ελπίδα
ότι κάποτε θα επιστρέψω
στην ωραία μας πατρίδα.
στους Ανδρονιανούς.

5) Μα όλα αυτά θα είναι μάταια
ακατόρθωτα και απίθανα,
και εις μάτην θα περιμένει κάποτε
για να επιστρέψει
και οπωσδήποτε εδώ θα μείνει
αμανάτη
στο BROKEN HILL AUSTRALIA
μαζί με τους γονείς του
και άλλους συγχωριανούς
ομογενείς του.

Ευχαριστώ θερμά, εκ βάθους καρδιάς, με πολλή αγάπη, στοργή και πατριωτισμό.

Περικλής Μπομπός

Μάκης Καλαράς

Συνέχεια από την σελ. 1

λοιπόν. Μας το τονίζει κι ο ίδιος: «Στους Παραολυμπιακούς αντιμετωπίσαμε πραγματικά ως αθλητές. Τα προηγούμενα χρόνια δεν ήταν δεδομένο κάτι τέτοιο. Μας αντιμετωπίζαν ως κάποια άτομα που κάνουμε αθλητισμό μεν, εστιαζαν όμως κυρίως στην αναπηρία μας. Στα μέσα ενημέρωσης ήμασταν περισσότερο στα κοινωνικά και όχι στα αθλητικά».

Περιγράφοντας τον κορυφαίο αγώνα της καριέρας του στην Αθήνα το 2004 εκανε σαφές ότι επρόκειτο για κάτι ασύλληπτο. «Ήταν η πρώτη μου συμμετοχή σε Ολυμπιακούς Αγώνες και η ατμόσφαιρα στο στάδιο φανταστική. Ντοπαρίστηκα από τους φιλάθλους. Άκουγα το σύνθημα "Ελλάς-Ελλάς-Μάκης-Καλαράς" και ήταν συγκλονιστικό. Ήταν η πρώτη μέρα του στίβου, υπήρχαν χιλιάδες θεατές, ενώ οι φίλοι μου και όλοι οι κοντινοί μου άνθρωποι καθόνταν στην κερκίδα ακριβώς πίσω από τη βαλβίδα. Προσπαθούσα κατά τη διάρκεια του αγώνα να μην τους κοιτάζω για να παραμείνω συγκεντρωμένος γιατί τα συναισθήματα ήταν πολύ έντονα. Αυτές τις στιγμές δεν θα τις ξεχάσω ποτέ. Τελικά σημείωσα ατομικό ρεκόρ 28,07 μ. Ποτέ δεν είχα βγάλει τέτοια βολή, ούτε καν στις αμέτρητες των προπονήσεων. Έτσι πήρα το ασημένιο πίσω από τον Κινέζο, Λιανγκ Φαν. Ποιός ξέρει, μπορεί στην Κίνα να είμαι εγώ πρώτος και εκείνος δεύτερος».

Οι Παραολυμπιακοί, μία μαζική διοργάνωση που το 2004 έφερε κοντά 4.000 αθλητές υψηλού επιπέδου

“Στους Παραολυμπιακούς αντιμετωπίσαμε πραγματικά ως αθλητές. Τα προηγούμενα χρόνια κάτι τέτοιο δεν ήταν δεδομένο...”

από 140 χώρες του κόσμου, ήταν σαφώς η κορυφαία στιγμή των Ελλήνων συμμετεχόντων, που ήλπιζαν ότι οι συγκεκριμένοι αγώνες θα τους διευκόλυναν μετέπειτα προπονητικά. Η σίγουρη λύση, εξηγεί ο Καλαράς, στην ουσία είναι μόνο μία «Οι προπονήσεις γίνονται κατά κύριο λόγο στον Άγιο Κοσμά, γιατί στο ΟΑΚΑ συναντούμε δυσκολίες. Το στάδιο, όπου κάνουμε ρίψεις, νοικιάζεται στον Ιωνικό».

Στο επίπεδο πρωταθλητισμού, στο οποίο βρίσκεται ο Καλαράς, οι προπονήσεις είναι διπλές και ένας αθλητής με αναπηρία έχει πρόσθετες δυσκολίες πρόσβασης, σε μία πόλη όπως η Αθήνα, που μόνο φιλική προς τους αναπήρους δεν χαρακτηρίζεται. Αν σκεφτούμε πόσο συχνά βλέπουμε ανθρώπους με κινητικά προβλήματα ή τυφλούς στους δρόμους της Αθήνας θα διαπιστώσουμε ότι είναι μία σπάνια εικόνα. Λέτε να μην υπάρχουν;

«Βγαίνοντας από το σπίτι μου πρέπει να σκέφτομαι το κάθε τι και να βρίσκω λύσεις. Πως θα αντιμετωπίσω τα παρκαρισμένα αυτοκίνητα στις διαβάσεις και στις ράμπες, σε

ποιο εστιατόριο θα πάω, αν οι χώροι στους οποίους κινούμαι έχουν τις κατάλληλες προϋποθέσεις, αν βρω εμπόδια, πάρκινγκ για το αυτοκίνητό μου. Σιγά σιγά μαθαίνεις που μπορείς να κινηθείς και που όχι. Πολλές φορές πρέπει να λειτουργούμε με πατέντες. Συχνά σκέφτομαι ότι η ζωή μου είναι μία πατέντα».

Κανείς αθλητής, όμως δεν λογάρισε ποτέ τις δυσκολίες.

«Ό,τι κάνουμε δεν το κάνουμε για να ξεπερνάμε την αναπηρία μας», διευκρινίζει. «Είναι η καθημερινότητά μας, είμαστε εδώ γιατί αγαπάμε τον ίδιο τον αθλητισμό και κάποιιο από εμάς αναζητούν τη διάκριση». Αυτό επιπλέον σημαίνει ότι ο επόμενος στόχος έχει ήδη τεθεί:

«Είμαι φιλόδοξος αθλητής και μιας και βρισκόμαστε σε προολυμπιακή χρονιά προετοιμάζομαι για το Πεκίνο. Τιποτέ δεν είναι σίγουρο, θα πρέπει να είμαι σε καλή κατάσταση και φυσικά να αποφύγω και τους τραυματισμούς».

Στο αγώνισμά του οι βολές γίνονται από σταθερή καρέκλα ύψους 75 εκ. στην οποία ο αθλητής δένεται, ενώ στηρίζει το ένα χέρι του στη λαβή. Ο ίδιος κάνει άπειρες βολές στις προπονήσεις πάντα υπό τις οδηγίες του Νίκου Παπανικολάου. «Του επί δεκα χρόνια προπονητή, φίλου, πατέρα και αδελφού» τονίζει. «Και δεν αμείβεται από την ομοσπονδία. Αλλά και οι περισσότεροι αθλητές οικονομικά είναι αυτοσυντήρητοι και τα έξοδα πολλά. Έξοδα καθημερινής μετακίνησης, συμμετοχής στους αγώνες, ειδικής διατροφής και συμπληρωμάτων, ένδυσης, αθλητικού υλικού γενικότερα. Λίγοι τυχεροί στηρίζονται από χορηγό, όπως στη δική μου περίπτωση με τη χορηγία της TIM, η οποία με έχει βοηθήσει ουσιαστικά στην προσπάθειά μου να συνεχίσω τον πρωταθλητισμό».

Ο δρόμος, πάντως, είναι ακόμη δύσβατος. Από τη μια μέρα στην άλλη δεν είναι εύκολο μία ανεκπαιδευτή κοινωνία φιλάθλων να εξοικειωθεί με αυτές τις διοργανώσεις:

«Κι όμως, οι φιλάθλοι θέλουν να βλέπουν Παραολυμπιακούς Αγώνες. Αποδείχθηκε και στη χώρα μας. Παρακολουθείς σπουδαίες επιδόσεις, έναν αθλητή να κάνει δύο μέτρα στο ύψος με ένα πόδι, για παράδειγμα. Αυτό σου δίνει δύναμη. Αρκεί να μη στέκεσαι στην αναπηρία, αλλά στο αγωνιστικό αποτέλεσμα. Ενοχλούμαι όταν στην ανασκόπηση της χρονιάς δεν γίνεται αναφορά σε εμάς τους αθλητές που έχουμε τόσες διακρίσεις στους Παραολυμπιακούς. Θα έπρεπε, έστω για δυο τρία λεπτά».

Υπάρχει σαφώς ένα ζήτημα επικοινωνιακό. Ίσως και να αρχίσουμε να το λύσουμε, αν ξεκινήσουμε με μία παραδοχή. Συναντώντας έναν αθλητή με αναπηρία, οι περισσότεροι εμμένουν στην αναπηρία, δημιουργώντας μία ανύπαρκτη κατηγορία «ανθρώπων με ειδικές ικανότητες».

Και τελικά αυτό που συμβαίνει είναι ότι οδηγούμαστε στην ακύρωση μιας εκ των ανωτέρων αξιών, της ίδιας της αθλητικής υπόστασης.

Αυτής που προφανώς ορίζει και τον Μάκη Καλαρά, τον ολυμπιονίκη, το σπουδαίο αθλητή.

5η Ανάβαση Κύμης

19 & 20 Μαΐου 2007

- 129 συμμετοχές • πάνω από 10.000 θεατές
- 52 γλιστερές στροφές
- δυνατά αυτοκίνητα • εντυπωσιακοί οδηγοί
- κορυφαία οργάνωση της λέσχης αυτοκινήτου Start-Line σε συνεργασία με τον Δήμο Κύμης

Η συμμετοχή του κοινού

Αυτά είναι μερικά από τα χαρακτηριστικά της «5ης Ανάβασης Κύμης» που διοργανώθηκε το πρωί της Κυριακής 20 Μαΐου. Παρά την κακοκαιρία που έπληξε την περιοχή με καταρακτώδη βροχή κατά τη διάρκεια του αγώνα, η διοργάνωση από το δήμο Κύμης και τη λέσχη αυτοκινήτου Start-Line ήταν τόσο καλή, ώστε το ράλι ολοκληρώθηκε κανονικά, χωρίς απρόοπτα, καθλώνοντας το συγκεντρωμένο πλήθος στους χώρους του αγώνα κάτω από τέντες, τοποθετημένες γι' αυτό το σκοπό.

Ιδιαίτερη αναφορά πρέπει να γίνει στους υπαλλήλους του Δήμου και στους εθελοντές, που οργάνωσαν με άριστο τρόπο την προσέλευση και αποχώρηση των θεατών από το χώρο του αγώνα, με τα πούλμαν του Δήμου, που εκαναν

αλληπαλά δρομολόγια από την Κύμη και την Παραλία για να μεταφέρουν τους λάτρεις των αγώνων ταχύτητας κατά μήκος του δρόμου. Άνθρωποι της Start-Line και εθελοντές προφύλασαν τον κόσμο στα επικίνδυνα σημεία του δρόμου. Τέλος, δυνάμεις της αστυνομίας, μαζί με τις υπηρεσίες του δήμου διευκόλυναν την κυκλοφορία των αυτοκινήτων, χωρίς να δημιουργηθεί πρόβλημα ούτε κατά την ώρα της νεροποντής.

Ο αγώνας

Η βροχή που διατηρήθηκε τόσο το Σάββατο όσο και την Κυριακή προβλήτισε τους οδηγούς χωρίς όμως να επηρεάσει τα αποτελέσματα, αφού όλοι οι συμμετέχοντες συναγωνίστηκαν κάτω από τις ίδιες καιρικές συνθήκες. Παρά τον άστατο καιρό περισσότερα από 130 αυτοκίνητα έλαβαν μέρος στην φετινή διοργάνωση ξεπερνώντας κάθε προηγούμενο συμμετοχής. Ο αγώνας ξεκίνησε κανονικά στις 10.30 το πρωί, διεκόπη δύο φορές λόγω της νεροποντής και ολοκληρώθηκε στις 5.30 το απόγευμα.

Αφετηρία ορίστηκε το λιμάνι, τα αυτοκίνητα διένυσαν μια διαδρομή ανάβασης 3 χιλιομέτρων, με 52 στροφές, έως τις παρυφές της πόλης, μέσα σε ένα μαγευτικό περιβάλλον. Οι κλειστές επαλαμβανόμενες στροφές ήταν πρόκληση για τους οδηγούς και προσέφεραν ένα μοναδικό θέμα στους λάτρεις του ράλι, οι οποίοι παρακολουθούσαν με κομμένη την ανάσα τον αγώνα.

Ο ειδικά διαμορφωμένος χώρος στο κτίριο του δημοτικού σχολείου αποτέλεσε χώρο ξεκούρασης για τους οδηγούς και τους συντελεστές του αγώνα στο τέλος της διαδρομής του αγώνα. Στο χώρο αυτό υπήρχε και έκθεση φωτογραφίας από προηγούμενες αναβάσεις, ενώ προσφέρονταν καφές, αναψυκτικά και διάφορα εδέσματα. Όπως και κάθε χρόνο, ο Δήμος προσέφερε δωρεάν διαμονή για ένα βράδυ σε αγωνιζόμενους και οργανωτές.

Βραβεία απονεμήθηκαν στους οδηγούς, ανάλογα με την κατηγορία του αγώνα, την μάρκα των αυτοκινήτων και με τα κυβικά. Η απονομή των οποίων έγινε στην κεντρική πλατεία της Κύμης στις 6 το απόγευμα.

Βραβεία απονεμήθηκαν και από τη λέσχη αυτοκινήτων, που βράβευσε ακόμη υπηρεσίες και εθελοντές, που προσέφεραν στη διεξαγωγή του ράλι. Βραβεύτηκαν, επίσης, η Αστυνομία Κύμης, η Πυροσβεστική, το Νοσοκομείο, που με τα δύο νοσοκομειακά αυτοκίνητα και τους γιατρούς, είναι παρόν σε κάθε αγώνα, το Λιμεναρχείο και το Λιμενικό Ταμείο.

Την απονομή των βραβείων έκαναν ο δήμαρχος της Κύμης Δημήτρης Θωμάς, νομαρχιακοί σύμβουλοι, οι εκπρόσωποι της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας, οι τρεις αντιδήμαρχοι και άλλοι.

Ειδική βράβευση έγινε και στους Ευβοείς οδηγούς αυτοκινήτων που λαμβάνουν κάθε χρόνο μέρος στον αγώνα. Μετά την απονομή των βραβείων έγινε η κλήρωση της λαχειοφόρου

αγοράς, με έπαθλο ένα αυτοκίνητο μάρκας Renault Clio Campus.

Αποτελέσματα

Στα Ιστορικά Αυτοκίνητα νικητής αναδείχθηκε και πάλι ο Τάκης Σκαλτσάς με μεγάλη μαλιστα διαφορά από τον συναγωνιστή. Στη δεύτερη θέση τερμάτισε ο Μάριος Σταφυλοπάτης με μια πάρα πολύ καλή εμφάνιση σε ανάβαση, ενώ την τριάδα συμπλήρωσε ο Θύμιος Κανακάρης. Και οι τρεις πρώτοι συμμετείχαν με Ford Escort.

Στην κατηγορία Α' νικητής αναδείχθηκε ο ταχύτερος ανάμεσα σε όλες τις κατηγορίες Σταμάτης Κατσιμής ύστερα από έντονο συναγωνισμό, με σημαντική τελική διαφορά. Στη δεύτερη θέση τερμάτισε ο Κώστας Πατσουράς, τρίτος αναδείχθηκε ο Σάκης Ηλιάδης επαναλαμβάνοντας τα αποτελέσματα της Πιπίτσας.

Ο Βαγγέλης Τσιούρης τερμάτισε τέταρτος στη γενική της Α και κέρδισε την κατηγορία Α έως 2000cc και την κλάση Α6. Η νίκη αυτή είχε ιδιαίτερη σημασία, καθώς στον αγώνα συμμετείχε και ο κυρίαρχος των τελευταίων ετών στην Α6, Γιάννης Ζαγάρης που ακολούθησε στην 2η θέση των διλίτρων και της Α6. Την τριάδα στην κλάση Α6 συμπλήρωσε ο Ανδρέας Ντόφης, ενώ για μια ακόμα φορά ήταν πολύ καλός ο Γιώργος Περούλακης από την Κρήτη.

Ο Λευτέρης Καρδαμάκης από την Κρήτη τερμάτισε τρίτος στα διλίτρα της Α με ένα Toyota Yaris της κλάσης Α5 σημειώνοντας μια εκπληκτική εμφάνισή του και αφήνοντας πίσω του πολύ δυνατότερους συνδυασμούς.

Αναδείχθηκε νικητής και της Α5, δεύτερος τερμάτισε ο Αργύρης Μουστάκας και τρίτος ο Χόσος, που έκανε τον πρώτο του αγώνα με το VW Polo.

Στην Α7 νικητής αναδείχθηκε ο Μανώλης Κατσαρέλιος που επέστρεψε στην κλάση μετά από μια συμμετοχή στην κατηγορία Ε. Τον ακολούθησε ο Σπύρος Λιάκος και ο Γιάννης Καλαϊτζιάν που κέρδισε τη θέση αυτή στο νήμα από τον Δημήτρη Παπαδιώτη.

Στην Α10 ο Παναγιώτης Κονδύλης συνέχισε την καλή του πορεία κερδίζοντας και αφήνοντας στη δεύτερη θέση τον Άρη Λυμπερή και στην τρίτη θέση τον Μάριο Τσαούσογλου, ενώ στην τέταρτη θέση τερμάτισε η Ελένη Μαλακτάρη.

Στην κατηγορία Ν ο Λεωνίδας Κύρκος δεν αντιμετώπισε κανένα πρόβλημα και πρόσθεσε άλλη μια νίκη στο ενεργητικό του. Στη δεύτερη θέση της κατηγορίας τερμάτισε ο Σίμετρα και στην τρίτη ο Νίκος Καρτζάς που ήταν ταυτόχρονα ο νικητής στα διλίτρα και στην κλάση Ν2. Η τριάδα της κατηγορίας Ν έως 2000cc συμπληρώθηκε από τους Παναγιώτη Σμυρναίο (2η θέση) και Βαγγέλη Μπλάτζο (3η θέση), τόσο στη Ν όσο και στην κλάση Ν2.

Τέταρτος τερμάτισε ο Κώστας Μπάντζος και έκτος ο Χρήστος Βασιλείου.

Στην κλάση Ν1 ο Μανώλης Πέτρου σημείωσε πολύ καλούς χρόνους σε όλες τις συνθήκες και πήρε πολύ εύκολα τη νίκη. Τερμάτισε επίσης 8ος στα 2000cc ανάμεσα σε 20 συμμετέχοντες και με τη νίκη του στην Ν1 πέρασε επικεφαλής της βαθμολογίας. Δεύτερος στην Ν1 τερμάτισε ο Νίκος Ζαχαρίας και τρίτος μετά από πολύ καλό δεύτερο σκέλος, ο Νίκος Βλάχος αφήνοντας στην 4η θέση τον Νίκο Φιφλή.

Η κατηγορία Ε επεφύλαξε κάποιες εκπλήξεις λόγω των καιρικών συνθηκών. Νικητής της κατηγορίας αναδείχθηκε ο Λάμπρος Κύρκος, με τον Μιχάλη Ευθυμίου να τον ακολουθεί τελικά με μικρή διαφορά. Τρίτος, ο Ρένος Αρβανιτάκης με το Suzuki Swift της Α5 έκανε την εκπλήξη, αφού όμως πρόλαβε να ανέβει με στεγνό δρόμο στο πρώτο σκέλος κερδίζοντας έτσι σημαντικό πλεονέκτημα έναντι των μεγαλύτερων αυτοκινήτων που ακολουθούσαν.

Ο Σάκης Τροβάς κέρδισε την Ε12 για δικίνητα αυτοκίνητα. Στην Ε11 ο Δημήτρης Τσούργιαννης κέρδισε αρκετά εύκολα την κλάση δικαιώνοντας τα προγνωστικά σε περίπτωση βροχής.

Δεύτερος τερμάτισε επίσης με δικίνητο και σαφώς αργότερο του ανταγωνισμού αυτοκίνητο, ο Δημήτρης Ζούμπερης και τρίτος ο Κώστας Ψιλιώτης. Στην Ε10 ο Παντελής Βασιλειάδης κέρδισε πολύ εύκολα την κατηγορία, δεύτερος ήταν ο Παρασκευάς Φούφλας και τρίτος ο Δημήτρης Πλακούτσας.

Στην κατηγορία Α5 την πρωτιά κατέκτησε ο Ρένος Αρβανιτάκης, αφήνοντας δεύτερο τον Στράτο Φωτεινέλλη και τρίτο τον Χρήστο Τριαντόπουλο.

Ένας μεγάλος καλλιτέχνης ανάμεσά μας 70 ΧΡΟΝΙΑ Άλκης Πιερράκος

Θεσσαλονίκη, Ψυχικό, Βελιγράδι, Βασιλεία, Λονδίνο, Παρίσι, Βενετία, Ντόβερ, Κύμη, Οξΰλιθος... είναι ορισμένοι από τους τόπους που επισκέφθηκε, αγάπησε και ονειρεύτηκε ο ζωγράφος Άλκης Πιερράκος. Οι τόποι αυτοί δάνεισαν και τους τίτλους αρκετών έργων του που υποδηλώνουν το ενδιαφέρον και τη στενή σχέση του με το τοπίο και τις αέναες εναλλαγές του.

Με αφορμή την αναδρομική έκθεση με τίτλο «Πιερράκος: 70 χρόνια Ζωγραφική» που εγκαινιάστηκε στις 18 Απριλίου στο νέο

ΟΞΥΛΙΘΟΣ, 1990, 65 x 92

κτίριο του Μουσείου Μπενάκη στην Αθήνα και διήρκεσε μέχρι και την Κυριακή 27 Μαΐου 2007, είναι μεγάλη μας τιμή και χαρά να φιλοξενούμε στις σελίδες μας τον καταξιωμένο Έλληνα καλλιτέχνη, που τα τελευταία χρόνια περνάει μεγάλα διαστήματα της ζωής του κοντά μας, στον Οξΰλιθο της Εύβοιας.

Η ιδέα της έκθεσης ανήκει στο Σύλλογο

Ο Άλκης Πιερράκος

για την Προώθηση του Έργου του Άλκη Πιερράκου, που εδρεύει στο Παρίσι. Υπεύθυνος για την καλλιτεχνική επιμέλεια της έκθεσης είναι ο δρ Αλέξανδρος Παπαγιάννης, ο οποίος δίνει ιδιαίτερη βαρύτητα στο έργο του Πιερράκου εκτός των άλλων «στη φωτεινότητα των έργων του και την καθαρότητα της γραμμής του στο αιώνιο παιχνίδισμα ανάμεσα στο σκοτάδι και το φως».

Η τέχνη του Πιερράκου παρουσιάζεται μέσα από 166 έργα: ελαιογραφίες, σχέδια οινικής μελάνης, υδατογραφίες και αβγοτέμπερες που καλύπτουν μια μεγάλη χρονική περίοδο, από τη δεκαετία του '30 έως σήμερα. Στο Μουσείο Μπενάκη, εκτός από τους πίνακες του ο επισκέπτης είχε την ευκαιρία να θαυμάσει αριστουργήματα έργα του, κυρίως αβγοτέμπερες και σχέδια μεγάλων και μικρών διαστάσεων, αλλά και φωτογραφίες, βιβλία και άλλα προσωπικά αντικείμενα από το αρχείο του καλλιτέχνη. Η προβολή μιας ταινίας 28 λεπτών στο χώρο της έκθεσης φώτισε το έργο και τον τρόπο που ο εικαστικός επέλεξε να ζωγραφίσει.

Παιδικά χρόνια και σπουδές

Ο Άλκης Πιερράκος γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1920, αλλά πέρασε τα παιδικά και τα πρώτα εφηβικά του χρόνια στη Γιουγκοσλαβία. Σε όλη του τη ζωή τον διέκρινε μια διαρκής περιπλάνηση και μια συνεχής μετακίνηση από τόπο σε τόπο. Από την ιδιαίτερη πατρίδα του κληρονόμησε τις ιδιότητες ενός ανθρώπου με κοσμοπολίτικο χαρακτήρα και τα γνωρίσματα ενός καλλιτέχνη που έχει μία διαπολιτισμική αντίληψη για τα πράγματα και το περιβάλλον. Το 1938 επέστρεψε στην Ελλάδα και έζησε στην Θεσσαλονίκη και την Αθήνα, από όπου έφυγε το 1947. Κατευθύνθηκε αρχικά στην Ιταλία και στη συνέχεια σπούδασε στη Gewerbeschule της Βασιλείας (1948-1952), και στη Slade School of Fine Arts και στη Central School of Arts and Crafts του Λονδίνου, όπου γνωρίστηκε και συνδέθηκε με τον Oskar Kokoschka και συγχρωτίστηκε με καλλιτέχνες και διανοούμενους, όπως τον φιλόσοφο Γιόζεφ και τον βυζαντινολόγο Οστρόγκορκι. Η Γερμανία που ακολουθεί μετά τις σπουδές του τον φέρνει σε επαφή με το κλίμα και τις αναζητήσεις του

εξπρεσιονισμού. Όμως ένας προσωπικός λυρισμός τον διαφοροποιεί από τους Γερμανούς εξπρεσιονιστές. Περνά για ένα διάστημα από τη σκηνογραφία, αλλά αφοσιώνεται στη ζωγραφική - υδατογραφία και τέμπερα, οινική μελάνη και λάδια. Το 1954 εγκαταστάθηκε μόνιμα στο Παρίσι, όπου ζει και εργάζεται μέχρι σήμερα. Η πρώτη του ατομική έκθεση έγινε την ίδια χρονιά (1954) στο Κέμπριτζ της Αγγλίας, για να ακολουθήσει αργότερα μεγάλος αριθμός άλλων, καθώς και πολλών συμμετοχών του σε ομαδικές εκθέσεις, στη Γαλλία, τη Γερμανία, την Αγγλία, την Ελλάδα και τις ΗΠΑ.

Υπήρξε μέλος και ο συντονιστής της ομάδας "La Ligne et le Signe" ("Η Γραμμή και το Σημείο"), που είχε σκοπό να συνδυάσει τους περιορισμούς του σχεδίου με την ελευθερία του χρώματος.

Το 1995 ιδρύθηκε στο Παρίσι η "Association pour la promotion de l'oeuvre d'A. Pierrakos" (APOP - "Εταιρεία για την προώθηση του έργου του Άλκη Πιερράκου").

Έργο

Μεγαλώνοντας ο ένας κοσμοπολίτικο περιβάλλον, λόγω της διπλωματικής σταδιοδρομίας του πατέρα του, διαμορφώθηκε από την πρώτη νεότητά του ως Ευρωπαίος καλλιτέχνης. Διέσχισε τη γηραιά ήπειρο, από τα δώδεκα έως τα τριάντα πέντε του χρόνια, γεγονός που διαφαίνεται στα έργα του.

Πόλεις, τοπία, θάλασσες, νταμάρια, πλοία, ναυαγία, εσωτερικά, ανθρώπινες φιγούρες, γυμνά και νεκρές φύσεις έρχονται και επανέρχονται στη ζωγραφική του, μέσα από μία γραφή που άλλοτε αγγίζει τα όρια του αφηρημένου εξπρεσιονισμού και της λυρικής αφαιρέσης και άλλοτε συνδυάζει παραστατικά και αφηρημένα μοτίβα. Ο Πιερράκος σε μία περίοδο έντονων πειραματισμών, πολλαπλών και ευρύτερων αναζητήσεων στο χώρο της τέχνης, παραμένει "παραδοσιακός", πιστός στην αμιγή ζωγραφική, στην καθαρή ζωγραφική έκφραση ως διαδικασία, ως πράξη, ως αποτέλεσμα.

Η δουλειά του Πιερράκου κινείται στο πλαίσιο της αφαιρέσης και του αφηρημένου εξπρεσιονισμού (Ο Αφηρημένος Εξπρεσιονισμός αποτελεί καλλιτεχνικό ρεύμα στη ζωγραφική που αναπτύχθηκε με κέντρο την Νέα Υόρκη μεταπολεμικά και ειδικότερα στα μέσα της δεκαετίας του '40. Από πολλούς θεωρείται πως ο κύριος προκάτοχός του είναι ο υπερρεαλισμός, λόγω της έμφασής του στην αυθόρμητη, αυτόματη ή υποσυνείδητη έκφραση). Σε όλο το διάστημα της πολύχρονης καλλιτεχνικής του πορείας ζωγραφίζει ασαμάτητα τις ποικίλες όψεις της οπτικής και μη πραγματικότητας, με έναν πρωτόγνωρο χρωματικό οίστρο και με βάση τις ατομικές του πεποιθήσεις.

Τα έργα του, είτε τα ονομάζει Τοπία είτε Συνθέσεις, αποκαλύπτουν την άμεση, σχεδόν "μουσικοποιητική" επαφή του με τη φύση, προτείνουν μια άλλη εκδοχή της - ίσως και μια άλλη πραγματικότητα, αποτυπώνουν με έναν απόλυτα προσωπικό τρόπο τους τόπους που τον νηπύρασαν τη φαντασία του, που στιγμάτισαν τη μνήμη του, το συναίσθημα και το υποσυνείδητό του.

Στη γόνιμη πορεία του στην τέχνη δέχτηκε επηρροές από τα πιο ζωηρά εικαστικά κινήματα της εποχής του, ενώ για να δημιουργήσει το προσωπικό ύφος του αξιοποίησε επίσης τις εικαστικές κατακτήσεις παλαιότερων δημιουργών, όπως είναι οι Γερμανοί εξπρεσιονιστές, οι εκπρόσωποι της αφηρημένης τέχνης της Δεύτερης Σχολής του Παρισιού, οι Γερμανοί ρομαντικοί, οι ιμπρεσιονιστές κ.ά.

«Αυτοδίδακτος, μη ανήκοντας τελικά σε καμία σχολή, είναι πριν απ' όλα ένας όψιμος ωμός εξπρεσιονιστής», γράφει ο ιστορικός τέχνης Δημήτρης Ιωαννίδης για τον Πιερράκο και προσθέτει: «Τα φυσικά φωτεινά χρώματα του ξεκινάει από τον κίτρινο, το πορτοκαλί ή τα γαλάζια και τα ανοιχτά πράσινα, δεν έπαψαν έκτοτε να ανανεώνονται, σε σημείο ώστε να φτάσει σε φωτεινές συνθέσεις, έστω κι αν οι αποχρώσεις που χρησιμοποιεί είναι ψυχρές ή απαλές». Ο δημιουργός, ίσως το καταλληλότερο άτομο για να περιγράψει μια πιχκή της δημιουργικής του περιπέτειας, λέει χαρακτηριστικά: «Αναζητώ εκείνο τον μυστικό δεσμό που υπάρχει ανάμεσα στο σχέδιο και στο χρώμα».

Ο ίδιος, 87 ετών σήμερα, παρότι λείπει από την Ελλάδα 50 και πλέον χρόνια, δηλώνει σε συνέντευξή του ότι «έχει την Ελλάδα στη καρδιά του και ότι η μακροχρόνια απουσία του δημιουργεί έναν ιδεαλισμό και τον κάνει απαιτητικό με τα πράγματα».

Σε συνέντευξή του με αφορμή την έκθεση χαρακτηρίζει τη «ζωγραφική ως μια δύσκολη ερωμένη». Ο ίδιος ζέρει καλά τα μυστικά της...

Κατερίνα Σακκή

177η Επέτειος Απελευθέρωσης της Εύβοιας από τον τουρκικό ζυγό

Συνέχεια από την σελ. 1

νευβοϊκή Ομοσπονδία Ελλάδος (Π.Ο.Ε.), η Ομοσπονδία Πολιτιστικών Συλλόγων Ευβοίας (Ο.Π.Σ.Ε.) και η Πανευβοϊκή Ομοσπονδία Επιμορφωτικών Συλλόγων Εύβοιας (Π.Ο.Ε.Σ.Ε.).

Οι εκδηλώσεις ξεκίνησαν το Σάββατο 9/6/07 απόγευμα στο Δημοτικό Σχολείο Ανδρονιάνων με ομιλίες του Δημάρχου Κύμης κ. Δ. Θωμά, εψήμων και οργανωτών και της Α' Προέδρου της Π.Ο.Ε. η οποία έκανε ιστορική αναφορά. Παρέστησαν οι βουλευτές κ. Λιάσκος και κ. Μαρκόπουλος.

Το ψυχαγωγικό πρόγραμμα κάλυψαν:

1) Το χορευτικό των Ανδρονιάνων κάνοντας την πρώτη του εμφάνιση.
2) Το χορευτικό του Αγ. Ιωάννη.
3) Το χορευτικό του Δήμου Κύμης.

Ακούστηκαν τραγούδια με κιθάρα από τον Ηλία Σταυρόπουλο.

Η βραδιά έκλεισε με χορό από τα χορευτικά συγκροτήματα μαζί με το κοινό και ένα κέρασμα από τον μπουφέ που είχε στηθεί γι' αυτό το σκοπό.

Την Κυριακή 10/6/07 τελέσθηκε λειτούργεια στον Ι. Ν. Εισοδίων της Θεοτόκου.

Δοξολογία και εκφώνηση πανηγυρικού από τον φιλόλογο πρώην προϊστάμενο Β/θμιας Εκπαίδευσης και πρώην Αντινομάρχη Εύβοιας Κώστα Μπενέτο.

Στη συνέχεια έγινε κατάθεση στεφάνων στο Ηρώο των Ανδρονιάνων από επίσημους και άλλους πολιτιστικούς φορείς.

Έτσι καταγράφονται τα γεγονότα. Ας δούμε όμως και την άλλη πλευρά. Πάντα υπάρχει και μια δεύτερη. Να πούμε στους αυτούς που οργάνωσαν αυτή την εκδήλωση να προσέχουν. Να προσέχουν γιατί η εκδήλωση αυτή είναι ημέρα μνήμης και όχι εκμετάλλευσης.

Δεν γίνεται για δημόσιες σχέσεις.

Δεν είναι ημέρα που άλλοι επενδύουν και άλλοι ξεχρεώνουν. Οι αρμόδιοι γνωρίζουν πολύ καλά τι εννοώ. Η εκδήλωση δεν είναι μεταφερόμενο θέατρο ή κινητό πανηγύρι. Δεν είναι ό,τι μας βολεύει και άντε να βγάζουμε καμιά υποχρέωση. Βρείτε τον τόπο που θα γιορτάζουμε κάθε χρόνο ως Ευβοείς αυτή την ημέρα και κάντε ένα μνημείο. Είθε η μεγάλη αποτυχία αυτής της βραδιάς στους Ανδρονιάνους να σας οδηγήσει σε πιο σοβαρές σκέψεις. Οι μόνιμοι που κέρδισαν από αυτή την βραδιά είναι οι συγχωριανοί μου που απόλαυσαν τα χορευτικά συγκροτήματα. Αυτό μας έμεινε. Αυτός ήταν ο σκοπός σας; Αν ναι, τότε πετύχατε. Μας πείσατε. Τουναντίον δεν μπορέσατε να πείσετε ούτε τα μέλη σας, ούτε τα μέλη των άλλων συνομοσπονδιών, ούτε Δημοτικούς συμβούλους, κυρίως της συμπολίτευσης, ούτε άλλους φορείς του Δήμου μας να παρευρεθούν σ' αυτή την εκδήλωση. Τέλος δεν ξέρω, δεν κατάλαβα κ. Κομπορόζου τι εννοούσατε όταν είπατε μέσω του παρουσιαστή σας **απόψε πρέπει να φύγουμε μονιασμένοι κι αγαπημένοι**. Υπάρχει πρόβλημα στην Πανευβοϊκή ή μεταξύ των άλλων συνομοσπονδιών;

Δημήτρης Χρυσάκης

Γιορτή νηπιαγωγείου

Άλλη μια σχολική χρονιά τελείωσε.

Όλα τα σχολεία - νηπιαγωγεία διοργανώνουν μικρές γιορτούλες για να αποχαιρετήσουν τη χρονιά που πέρασε.

Έτσι και το νηπιαγωγείο του χωριού μας με τους έξι μικρούς μαθητές του και τη νηπιαγωγό τους κ. **Αγάθη Τζουνοπούλου** έκαναν τη γιορτή τους στο προαύλιο του Δημ. Σχολείου.

Εκεί λοιπόν στάθηκε ένα καλοκαιρινό σκηνικό με κυρίαρχα χρώματα το άσπρρο και το γαλάζιο. Πάνω σ' ένα αυτοσχέδιο караβάκι που συμβολίζει το όνειρο των διακοπών για το καθένα μας τα παιδάκια τραγούδησαν διάφορα τραγουδάκια.

Απτήγγειλαν ποιήματα, χόρεψαν και σκόρπισαν μια νότα δροσιάς και αισιοδοξίας κάνοντας τους γονείς, συγγενείς, και φίλους να τα καταχει-

ροκροτήσουν.

Στη συνέχεια μοιράστηκαν αναμνηστικά δωράκια στα παιδιά τόσο από το νηπιαγωγείο όσο και από τον Προοδευτικό Σύλλογο Ανδρονιάνων.

Μ' ένα ποτήρι δροσερό αναψυκτικό, ένα γλυκό και ευχές για καλό καλοκαίρι έκλεισε αυτή η βραδιά.

Πολύτιμη στην όλη διοργάνωση υπήρξε η βοήθεια της κ. Βάσως Σαρηγιαννίδη - Σπύρου

Έκθεση του Γιώργη Βαρλάμου

Συνέχεια από την σελ. 1

Η βραδιά ξεκίνησε με χαιρετισμό του Προέδρου του Μορφωτικού Συλλόγου κ. **Αδαμόπουλου**.

Στη συνέχεια ο καθηγητής φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών κ. **Βασίλης Κύρκος** μας μίλησε για την αρχαία

πουλος απένειμε στον Γιώργη Βαρλάμο Τιμητικό Δίπλωμα για την προσφορά του στην τέχνη και τον πολιτισμό και τον ανακήρυξε επίτιμο μέλος του Συλλόγου.

Ήταν μια άκρως συγκινητική στιγμή. Το κοινό εξέφρασε την επιδοκμασία του με ένα

Ελλάδα, τις θρησκείες, την αρχαία τραγωδία και αυτούς που την υπηρέτησαν επικεντρώνοντας στον Σοφοκλή μια και η έκθεση ήταν αφιερωμένη σε έργα που εικονογραφούσαν το βιβλίο που αναφέρονταν σε τραγωδίες του μεγάλου κλασικού συγγραφέα.

Ακολούθησε προβολή ται-

θερμό και παρατεταμένο χειροκρότημα.

Στη συνέχεια άνοιξαν οι πόρτες της αίθουσας που φιλοξενούσε την έκθεση και το κοινό θαύμασε τις δημιουργίες του καλλιτέχνη.

Τα έργα ήταν τοποθετημένα σε ενότητες όσες και οι

νίας στην οποία ο ζωγράφος Γιώργης Βαρλάμος από τον προσωπικό του χώρο που ζει και δημιουργεί μας μίλησε για την συνεργασία του Μαυρίε Robet εκδότη του βιβλίου πόσο χρόνο δούλεψε και πως για να δημιουργήσει αυτές τις 48 ακουαρέλες και για τη ζωή του εκείνη την περίοδο στο Παρίσι.

Μετά το τέλος της ταινίας ο Πρόεδρος του Μορφωτικού Συλλόγου Κύμης κ. Αδαμό-

τραγωδίες του Σοφοκλή.

Κάθε ενότητα εκπροσωπούσε και μια τραγωδία.

Στον κήπο του Λαογραφικού Μουσείου μας περίμενε ένας πλούσιος μπουφές από εδέσματα και ποτά.

Ο Μορφωτικός και Εκπολιτιστικός Σύλλογος Κύμης έχει προγραμματίσει πολλές εκδηλώσεις που θα διαρκέσουν όλο τον Αύγουστο.

Χριστίνα Πουλοπούλου

Μια όμορφη εκδρομή

Συνέχεια από την σελ. 1

τέρα **Χρήστου Φραγκίσκου** που σε όλη την πορεία της ημέρας κατάφερε να συνδυάσει το «ΤΕΡΠΝΟΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΩΦΕΛΙΜΟΥ». Ο πρώτος

μας προορισμός ήταν η ιστορική **Ιερά Μονή του Οσίου Λουκά στη Λιβαδειά**. Ένα μοναστήρι μοναδικής τέχνης και ομορφιάς, δεν είναι άλλωστε

τυχαίο ότι συγκαταλέγεται στα τρία πιο αξιολογικά μοναστήρια της Ελλάδας μαζί με την νέα Μονή της Χίου και τη Μονή Δαφνίου στην Αττική. Την σπάνια ομορφιά των τριών αυτών μονών την κάνουν τα περίφημα Βυζαντινά ψηφιδωτά. **Η Μονή του Οσίου Λουκά** όμως έχει και άλλο πολύ σημαντικό. Τον ίδιο τον Άγιο Λουκά που είναι ο κτήτορας του μοναστηριού και προστάτης της περιοχής. Το σκηνώμα του βρίσκεται μέσα σε λάρνακα και το ενυψωσιακό σημείο πάνω σε αυτό είναι ότι ακόμα και σήμερα τόσα χρόνια μετά υπάρχει το δέρμα στα άγια λείψανά του. Πραγματικά αυτό συγκίνησε τους συγχωριανούς μας και μας γέμισε δέος αλλά και ευλογία. Κατόπιν ξεκουραστήκαμε λίγο στον δροσερό περίγυρο του μονα-

που πριν λίγα χρόνια μας επέστρεψαν οι παπικοί μιας και οι σταυροφόροι είχαν φροντίσει τα δύσκολα και σκοτεινά χρόνια των σταυροφοριών να τα κλέψουν όπως και τόσα άλλα και να τα πάνε στη Ιταλία. Η ώρα όμως δεν μας επέτρεψε να μπούμε στον ναό και έτσι φύγαμε με την υπόσχεση να ξαναπάμε.

Μέσα στο λεωφορείο το κλίμα ήταν υπέροχο, τα αστεία, τα τραγούδια, τα λογοπαίγνια μας έκαναν όλους να ξεχαστούμε λίγο από την καθημερινότητα και να αφεθούμε για λίγες ώρες στην αγκαλιά της ξεγνιασιάς. Βέβαια δεν θα μπορούσε να λείψει και η ξενάγηση για τους διάφορους προορισμούς. Ο τελευταίος μας σταθμός ήταν η **Μονή Σαγματά**, όπου φιλοξενείται ένα μικρό τεμάχιο από την καρδιά του Αγίου Λουκά του γιατρού του Ρώσου, που πρόσφατα αγιοποιήθηκε για το πλήθος των θαυμάτων του. Μας δόθηκε η ευκαιρία να επισκεφτούμε το

ασκηταριό του Αγίου Κλήμη στον απότομο βράχο όπου βρίσκεται. Ο Άγιος Κλήμης ήταν ο κτήτωρ της Μονής Σαγματά και ασκήτησε επί 30 χρόνια

μέσα σε εκείνη τη σπηλιά. Μας εντυπωσίασε η αγάπη των ανθρώπων όταν θέλουν να είναι πιο κοντά στον θεό και τον τρόπο που βρίσκουν για να το πετύχουν. Όλα κύλησαν υπέροχα και ευλογημένα. Η χαρά μας μεγάλη μιας και πολλοί συνάνθρωποί μας δεν είχαν ξαναπάει στη Λιβαδειά και στη Θήβα. Οι δύο γιατροί Άγιοι Λουκάδες και ο ένας ασκητής μας ένωσαν περισσότερο, μας έκαναν να νιώσουμε ότι παρόμοιες προσπάθειες πρέπει να επαναλαμβάνονται.

στηριού και σιγά - σιγά επιβιαστήκαμε στο λεωφορείο για τον δεύτερο προορισμό μας. Σταματήσαμε στη Λιβαδειά και καθήσαμε για φαγητό. Για άλλη μια φορά μας δόθηκε η ευκαιρία να σμιξουμε όλοι μαζί σε μια παρέα ή καλύτερα σε μια οικογένεια.

Ο επόμενος σταθμός μας ήταν ο τάφος του Αγίου Λουκά του Ευαγγελιστού που βρίσκεται στο παλιό νεκροταφείο της Θήβας. Πολλοί άνθρωποι δεν γνωρίζουν ότι ο Ευαγγελιστής Λουκάς, αυτή η τόσο μεγάλη μορφή της Καινής Διαθήκης πέθανε στη Θήβα και ετάφη σε αυτή. Πρόσφατα μάλιστα ανακαλύφτηκε και ο τάφος του κάτω από την Αγία Τράπεζα της Εκκλησίας που βρίσκεται στο παλιό νεκροταφείο που έχει την μορφή κατακόμβης μιας και κατεβαίνει κάποια σκαλοπάτια κάτω από τη γη. Επίσης φιλοξενείται ένα μέρος των ιερών λειψάνων του Αγίου

Επιστρέψαμε ικανοποιημένοι και γι' αυτό ευχαριστούμε πρώτα τον θεό, δεύτερο τους Αγίους που επισκευτήκαμε και τέλος τον παπα-Χρήστο και τον σύλλογο των Ανδρονιάνων. Ευχαριστούμε για τη συμμετοχή.

Ζαχαρούλα Τσομάκα - Τζαθέλλα

η ΣΕΛΙΔΑ του ΠΑΙΔΙΟΥ

Επιμέλεια σελίδας: Δημήτρης Χρυσάγης

Πρώτο θέμα τις πρώτες κιόλας μέρες του Δ. Σ. του Συλλόγου ήταν η εφημερίδα μας. Διάφορες προτάσεις για συζήτηση. Μια από αυτές ήταν η δημιουργία μιας σελίδας παιδιού.

Δεν υπήρχε μέχρι τώρα, τη δημιουργούμε και φιλοδοξούμε να πετύχει.

Μια σελίδα που δεν θα τη γράφουμε εμείς αλλά τα παιδιά που κατέχονται οι γονείς τους από το χωριό μας, όπου κι αν βρίσκονται.

Το λέω αυτό γιατί αν δεν το ξέρατε η εφημερίδα μας διαβάζεται και από συγχωριανούς μας που ζουν στο εξωτερικό.

Δεν είναι δύσκολο να φθάσουμε στην ώρα που τα παιδιά θα περιμένουν με αγωνία την εφημερίδα τους.

Εκεί που θα δουν το δικό τους κείμενο, το δικό τους σταυρόλεξο, τη δική τους ζωγραφιά και να χαλαρώσουν γι' αυτό.

Ελάτε, λοιπόν, μικροί μας φίλοι να σας γνωρίσουμε και να συμπληρώσουμε μαζί αυτή τη σελίδα.

«Ο ρόλος της τηλεόρασης στη ζωή μας»

Από τη στιγμή που επινοήθηκε η τηλεόραση, επικράτησε των άλλων μέσων μαζικής ενημέρωσης και αναδείχθηκε η κύρια πηγή πληροφόρησης (αλλά και διασκέδασης για πολλούς), καθώς μας προσέφερε τη δυνατότητα της άμεσης πληροφόρησης για τα γεγονότα ανά τον κόσμο με το πάτημα ενός κουμπιού.

Τα επαναλαμβανόμενα δελτία ειδήσεων, τα επιτόπια ρεπορτάζ με τις ζωντανές αναμεταδόσεις, η πληθώρα των γεγονότων που φέρνει στην επιφάνεια προσέδωσαν στην τηλεόραση ένα προβάδισμα στον τομέα της ενημέρωσης.

Ωστόσο ο ρόλος της τηλεόρασης έχει συνδεθεί με την δημιουργία μιας σειράς προβλημάτων με αισθητές τις συνέπειες στην καθημερινή ζωή των ανθρώπων.

Οι ιδιοκτήτες των διαφόρων υπάρχοντων καναλιών, στο βωμό της αύξησης της τηλεθέασης και κατά συνέπεια της αύξησης των κερδών τους, δεν διστάζουν να θυσιάσουν την συνείδησή τους για την ποιότητα των εκπομπών, των διαφημίσεων αλλά και των ιδίων των δελτίων ειδήσεων.

Η προσφυγή στη χρήση υπερβολών αλλά και στην προσπάθεια δημιουργίας κλίματος συγκινήσεων είναι ορισμένοι από τους κύριους τρόπους προσέγγισης και επηρεασμού των τηλεθεατών προς μία συγκεκριμένη κατεύθυνση, με αποτέλεσμα να δίνουμε όλοι την ίδια ερμηνεία σ' ένα θέμα ή ακόμα και σε μία εικόνα. Η ομοδοποίηση, η καθοδήγηση, η δημιουργία κοινών προτύπων συμπεριφοράς και τρόπου ζωής (lifestyle) καθώς και κοινού τρόπου σκέψης (μέσα από την τηλεόραση) συμβάλλουν στη μείωση της κριτικής μας ικανότητας και «κατασκευάζουν» ανθρώπους που στερούνται της έμφυτης-στην ανθρώπινη ύπαρξη- ιδιότητας, η οποία δεν είναι άλλη από την επιθυμία για αμφισβήτηση.

Ένα άλλο μεγάλο ζήτημα, σχετικό με την επιρροή της τηλεόρασης, είναι η επίδραση που έχει στα παιδιά. Τα τελευταία απροσάλευτα καθώς είναι λόγω της πρώιμης ηλικίας τους και της έλλειψης γνώσεων και εμπειριών, μετατρέπονται αυτόματα σε παθητικούς δέκτες. Ακόμα και αν υποθέσουμε πως οι προστάτες τους φροντίζουν να παρακολου-

θούν προγράμματα που απευθύνονται αποκλειστικά στην παιδική ηλικία, κανείς δεν μπορεί να αποκλείσει το ενδεχόμενο να καταστούν τα παιδιά θεατές-θύματα βίαιων προγραμμάτων καθώς η βία έχει εισχωρήσει και στα κινούμενα σχέδια. Το γεγονός αυτό λειτουργεί αλυσιδωτά, λόγω της μιμητικής συνήθειας των παιδιών που μπορεί να τα οδηγήσει στην εκδήλωση βίαιης συμπεριφοράς.

Έτσι, συνοψίζοντας τα συν και τα πλην της τηλεόρασης, θα μπορούσα να καταλήξω στο συμπέρασμα ότι είναι αποκλειστικά δική μας ευθύνη αν θα επιλέξουμε η τηλεόραση να έχει έναν επιμορφωτικό/ψυχαγωγικό για εμάς ρόλο ή αν θα επιτρέψουμε να χαλιναγωγήσει το νου μας.

Εναλλακτικές λύσεις (αντί τηλεόρασης) υφίστανται και είναι πολυάριθμες, ανάγνωση βιβλίων, ενασχόληση με αθλήματα/χόμπι, παρακολούθηση θεατρικής παράστασης, συγκέντρωση φίλων, απόδραση από την καθημερινότητα με μία απλή επαφή με τη φύση...

Τζαφέρα Αγγελική

Καλοκαίρι στους Ανδρονιάκους

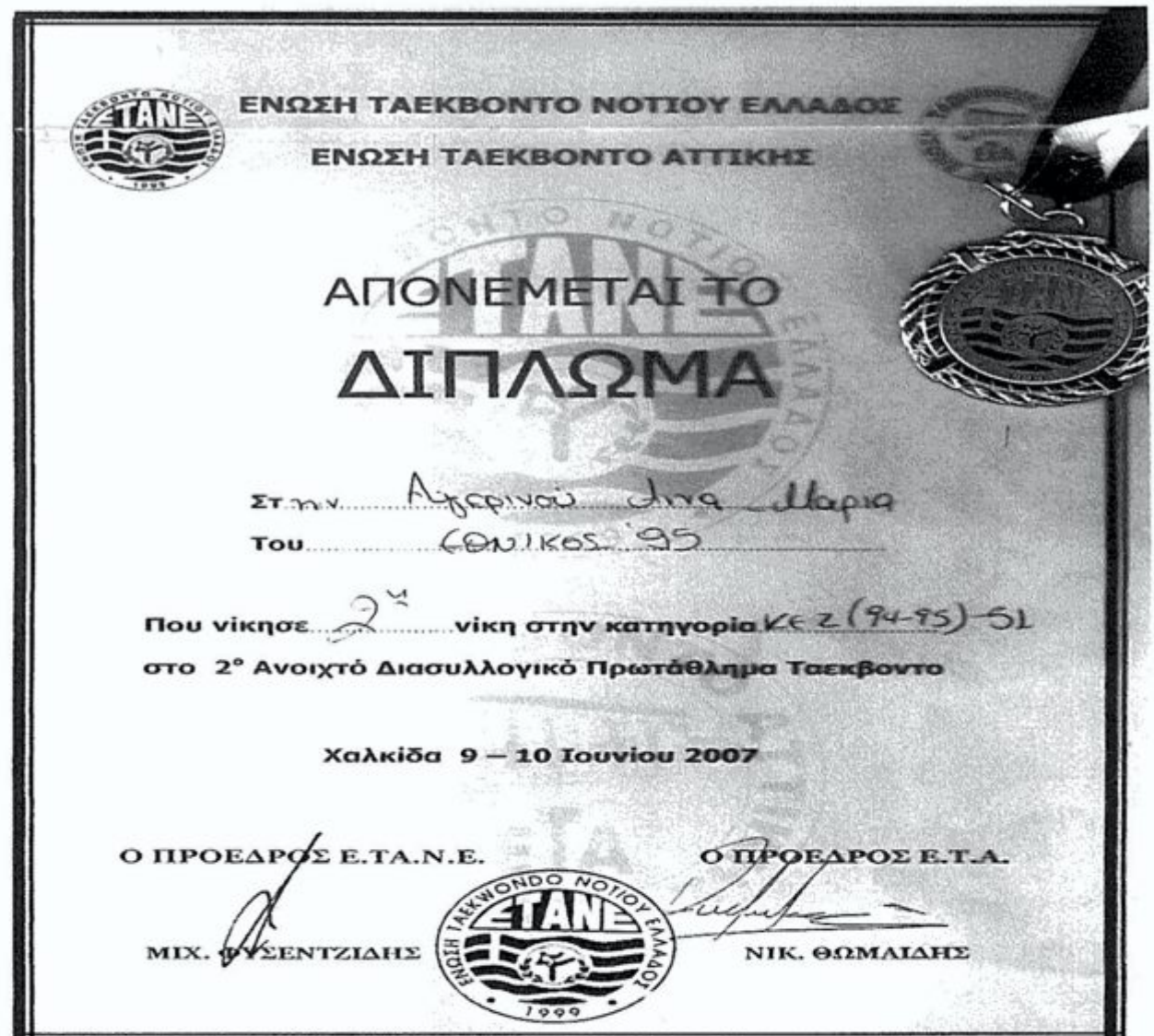
Καλοκαίρι σαν θα' ρθει
όλοι πάνε στο χωριό
και σε τούτο' δω το μέρος
όλοι θα ρθούνε θαρρώ

Καλοκαίρι καλοκαιράκι
το δροσερό βραδάκι
θα σε πάω μια βολτούλα
πάνω στη ψηλή ραχούλα.

Το επόμενο πρωί
θα πάμε στη θάλασσα μαζί
με το δελφίνια θα παίζω, θα γελώ
και τους φίλους μου θα χαιρετώ.

Το ποιηματάκι και τη ζωγραφιά έστειλε η μικρή μας φίλη Σωτηροπούλου Χριστίνα

Άλλη μια επιτυχία της Άνας - Μαρίας Αυγερινού στο ΤΑΕΚΒΟΝΤΟ.

Ήρθε δεύτερη στην κατηγορία KEZ (94-95) -51 στο 2ο Ανοικτό Διασυλλογικό Πρωτάθλημα Ταεκβοντό.

Ευχόμαστε να έχει όλο και καλύτερες επιδόσεις στο μέλλον.

Το θέμα της διατροφής μας

Γράφει η Αρετή Χρυσάγη - Δημητρίου

Το διατροφικό μας θέμα απασχολεί τους πάντες.

Γίνονται πολλές συζητήσεις γι' αυτό, σε τηλεόραση, ραδιοφωνο, έντυπα, ακόμα και σε καφενεία πόλεων και χωριών. Κάθε ένας με τις γνώσεις που έχει, κάνει προτάσεις για το τι πρέπει να τρώμε, προσπαθώντας να τις τεκμηριώσει επιστημονικά.

Προ καιρού διάβασα σ' ένα έντυπο το θέμα αυτό με τίτλο «Τρώμε το θάνατο με το κουτάλι και μειδιούμε από ευχαρίστηση» έγραφε:

Φρούτα και λαχανικά πασπαλισμένα με φυτοφάρμακα. Κρέας με εύγεστη διοξίνη. Βοδινό με σπογγώδη εγκεφαλοπάθεια. Κοτόπουλα με γρίπη των πουλερικών. Εμφιαλωμένα νερά με έντομα ή επικίνδυνες ουσίες. Αέρας με άφθονα καυσαέρια και επικίνδυνους ρύπους.

Μερικοί μας διβεβαιώνουν ότι η υγεία μας δεν διατρέχει κίνδυνο.

Οι αρμόδιες υπηρεσίες λένε ότι δεν μπορούν να κάνουν επαρκείς ελέγχους λόγω έλλειψης προσωπικού.

Να ανησυχούμε ή όχι; Άλλωστε δεν είναι ο πρώτος διατροφικός εφιάλης που ζούμε. Έχουμε αποκτήσει ανοσία στα καρκινογόνα συστατικά και το στομάχι μας μπορεί να κωνέψει κάθε λο-

γής δηλητήριο της σύγχρονης διατροφής.

Ο άνθρωπος κατάφερε να μετατρέψει την τροφή του στον υπ' αριθ. ένα κίνδυνο της υγείας του. Στο βωμό της μαζικής και γρήγορης παραγωγής θυσιάσε την ευεργετική γι' αυτόν φύση και σήμερα αναζητεί αγωνιωδώς να προστατεύσει την υγεία του.

Όλα τα σκάνδαλα στον τομέα των τροφίμων είναι παιδιά της τεχνολογικής εξέλιξης και του βιομηχανικού κόσμου. Αυτό είναι το τίμημα για την απομάκρυνσή μας από τους παραδοσιακούς τρόπους αγροτικής και κτηνοτροφικής παραγωγής και της εφαρμογής σύγχρονων τεχνολογικών μεθόδων.

Προσπαθούν να παράγουν μαζικά και φθηνά προϊόντα. Για την παραγωγή ζωοτροφών χρησιμοποιούνται εργαστηριακά υπολείμματα και ανακυκλωμένο νερό από βιομηχανικούς και σππτικούς βόθρους.

Τα φυτικά προϊόντα τροποποιούνται γενετικά.

Δεν μπορεί να υπάρξει ουσιαστικό αποτέλεσμα αφού πρωταρχικός στόχος παραγωγών και εμπόρων είναι το εύκολο κέρδος.

Κάθε τόσο παρουσιάζονται νέα σκάνδαλα γύρω από τους ελέγχους

τροφίμων. Σε αποθήκες εμπόρων ανακαλύπτονται σάπια κρέατα και τρόφιμα.

Μια παρέα στο καφενείο ενός χωριού είχε πιάσει συζήτηση γύρω από το θέμα των τροφίμων με αφορμή τη δημοσίευση ενός τέτοιου σκανδάλου σε κάποια εφημερίδα.

Κάθε ένας έλεγε την άποψή του. Ένας έλεγε ότι έχει δύο χρόνια να φάει μοσαρισιο κρέας, φοβούμενος τη σπογγώδη εγκεφαλοπάθεια και συνιστούσε και σε άλλους να κάνουν το ίδιο.

Άλλος ότι δεν τρώει κοτόπουλο. Άλλος δεν τρώει λαχανικά εκτός από χόρτα που μαζεύει μόνος του.

Ο πιο ψυχραιμς και πιο πρακτικός είπε: Μετά από όλα αυτά που ακούσαμε για τα τρόφιμα ή δεν πρέπει να τρώμε τίποτα ή να τα τρώμε όλα. Πόσον καιρό και από τι να πρωτοφυλαχτούμε; Το καλό ήταν να μη συνέβαιναν όλα αυτά. Τώρα θέλουμε δε θέλουμε θα τα υποστούμε. Ακούστε ένα ανέκδοτο που ίσως είναι και πραγματικό και θα τα ξαναπούμε.

Τον καιρό της πείνας του 1941 ένας γέρος ζούσε μόνος του σε μια κωμόπολη. Παιδιά δεν είχε. Ποιός να τον φροντίσει; Υπέφερε από πείνα.

Μη αντέχοντας την πείνα κάποιος

απόγευμα πήρε το γάιδαρό του και το φαναράκι του για να βλέπει και ξεκίνησε για ένα κοντινό χωριό. Εκεί είχε ένα κουμπάρο. Ίσως τον λυπόταν και κάτι του έδινε να φάει.

Στο δρόμο που πήγαινε, αν και είχε σουρουπώσει είδε μια συκιά φορτωμένη σύκα. Τρελάθηκε από χαρά. Κατεβαίνει από το γάιδαρο αφήνει κάτω το φαναράκι του και άρχισε να κόβει σύκα γεμίζοντας ό,τι είχε, ταγάρι, κοφίνι κ.λ.π. Τα πήρε και έφυγε τρέχοντας να μην τον δουν. Ανέβηκε στο γάιδαρο και αφού προχώρησε αρκετά, κατέβηκε με λαχτάρα να φάει σύκα. Ανοίγει ένα και βλέπει με το φανάρι ότι ήταν γεμάτο σκουλήκια. Το πετά. Ανοίγει δεύτερο, τρίτο, το ίδιο. Τα παίρνει και φεύγει, ανεβαινοντας στο γάιδαρο. Πως να φάει σκουληκιασμένα σύκα; Τα σικαίνεται.

Η πείνα όμως τον ταλαιπωρεί. Αποφασίζει να ξανακατέβει και να ξαναδοκιμάσει.

Αρχίζει να ανοίγει τα σύκα τα ένα μετά το άλλο και να τα βρίσκει γεμάτα σκουλήκια. Η πείνα είναι αβάσταχτη.

Στην απελπισία του κάνει ένα «Φτου» σβήνει το φανάρι να μην τα βλέπει και αρχίζει να τα καταβροχθίζει.

Το ίδιο θα κάνουμε κι εμείς. Θα σβήσουμε το φανάρι να μην βλέπουμε, να μην ακούμε.

Έπρεπε να υπάρχει συνείδηση από παραγωγούς και εμπόρους και έλεγχος κρατικός. Αφού δεν υπάρχει θα σβήσουμε το φανάρι και καλή μας όρεξη.

Δεν υπάρχει άλλη λύση.

Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Οι ρυθμοί παραγωγής και κατανάλωσης ενέργειας πάσης μορφής αποτελούν σήμερα πρωταρχικούς δείκτες βιομηχανικής ανάπτυξης και οικονομικής προόδου για μία χώρα και γενικότερα αντικατοπτρίζουν το βιοτικό της επίπεδο. Έτσι, όσο περισσότερο αναπτύσσεται βιομηχανικά και οικονομικά μία χώρα και γενικότερα ανεβαίνει το βιοτικό επίπεδο του ανθρώπου, τόσο αυξάνονται και οι ρυθμοί παραγωγής και κατανάλωσης ενέργειας.

Το ενεργειακό πρόβλημα ξεκινάει από τη στιγμή που η ζήτηση για κατανάλωση ενέργειας είναι μεγαλύτερη από τη δυνατότητα που υπάρχει για κάλυψη αυτών των αναγκών. Οι μη ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, όπως ο λιγνίτης, το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο, εξαντλούνται και δεν ανανεώνονται. Μάλιστα υπολογίζεται ότι το 2025 θα ελαττωθεί η κατανάλωση πετρελαίου κατά 50% και θα μειωθεί στο μηδέν η ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται από ορυκτά καύσιμα και φυσικό αέριο. Η απειλή μιας ενεργειακής κρίσης παραμένει και έτσι ο κόσμος θα πρέπει να φροντίσει για τις ενεργειακές του ανάγκες στο μέλλον και να στραφεί σε άλλες κατευθύνσεις.

Όλοι προσβλέπουν σε δυο κατευθύνσεις. Στην πυρηνική ενέργεια, όπου ήδη πολλές ευρωπαϊκές κυρίως χώρες έχουν προχωρήσει στην παραγωγή ενέργειας από πυρηνικές μονάδες, και στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, των οποίων τα αποθέματα ανανεώνονται συνεχώς ή θεωρούνται πρακτικώς απεριόριστα. Επίσης είναι πιο υγιεινές, πιο ακίνδυνες, πιο φθηνές και πιο σύγουρες και είναι όλες οι ήπιες μορφές ενέργειας δηλ. η Αιολική, η Ηλιακή κτλ.

Βλέποντας ρεαλιστικά τη σημερινή κατάσταση στη χώρα μας, η Ελλάδα θα πρέπει να απεξαρτηθεί από τη χρήση του λιγνίτη, ο οποίος έχει βαρύνουσα σημασία στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας στη χώρα μας [σήμερα καλύπτει το 67% της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας] και να στραφεί σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Το μερίδιο των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (αιολικά πάρκα, μικρά υδροηλεκτρικά έργα, μονάδες βιομάζας, φωτοβολταϊκά και γεωθερμικά) στη συνολική ενέργεια που χρησιμοποιείται στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ακόμη χαμηλό. Ωστόσο δεν είναι λίγοι μήνες που έχουν περάσει από την ψήφιση του νέου Νόμου για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και όλο και περισσότεροι κινητοποιούνται για να επενδύσουν στην παραγωγή ηλιακής και αιολικής ενέργειας.

Σύμφωνα με την τελευταία ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η Ελλάδα και η Πορτογαλία είναι τα μοναδικά κράτη-μέλη της Ευρώπης των οποίων οι προσπάθειες επίτευξης των στόχων που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας βρίσκονται ακόμη σε εμβρυϊκό στάδιο, τη στιγμή που οι άριστες καιρικές συνθήκες στη χώρα μας ευνοούν την ανάπτυξη τεχνολογιών, όπως είναι τα φωτοβολταϊκά συστήματα (τα οποία μετατρέπουν την ηλιακή ακτινοβολία σε ηλεκτρικό ρεύμα) ή τα αιολικά πάρκα (που εκμεταλλεύονται τον άνεμο). Παρά τις προσπάθειες που καταβλήθηκαν τα τελευταία χρόνια για επενδύσεις στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, αφενός το κόστος αγοράς και εγκατάστασης φωτοβολταϊκών συστημάτων, το οποίο μέχρι πρότινος ήταν αρκετά υψηλό σε σχέση με άλλες μορφές ενέργειας, και αφετέρου η γραφειοκρατία, αποτελούν σημαντικά εμπόδια στην προσπάθεια για παραγωγή ενέργειας φιλικής

προς το περιβάλλον.

Σημαντικό βήμα για την ενεργειακή πρόοδο της χώρας μας αποτελεί η συμφωνία μεταξύ Ελλάδας, Ρωσίας και Βουλγαρίας για τον πετρελαιοαγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη. Με τη συμφωνία αυτή, η οποία υπεγράφη τον περασμένο Μάρτιο στην Αθήνα, η Ελλάδα αποκτά προνομιακή θέση στον ενεργειακό χώρο. Η δημιουργία του αγωγού αποτελεί ένα έργο τεράστιας οικονομικής και πολιτικής σημασίας για τη χώρα.

Τα χαρακτηριστικά του έργου αυτού, το οποίο συζητείται εδώ και 14 χρόνια, είναι τα εξής:

- Μήκος: 288 χλμ. από το λιμάνι του Μπουργκάς στη Βουλγαρία, έως το λιμάνι της Αλεξανδρούπολης. Τα 127 χιλιόμετρα του αγωγού είναι επί ελληνικού εδάφους και τα 161 επί βουλγαρικού.
- Δυναμικότητα: 35 εκατ. τόνοι πετρελαίου ετησίως, με δυνατότητα επέκτασης σε 50 εκατ. τόνους.
- Προϋπολογισμός έργου [σε τιμές 2005 και σύμφωνα με εκτιμήσεις]: 950 εκατ.-1 δισ. ευρώ για αγωγή δυναμικότητας 35 εκατ. τόνων ετησίως.

Αναφορικά με το πετρέλαιο και τις προοπτικές που δημιουργεί ο πετρελαιοαγωγός Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, αρκεί να αναφέρουμε ότι αυτός μπορεί να αποτελέσει την σπάρη για επέκταση και διείσδυση του πετρελαίου στην καρδιά των Βαλκανίων. Δημιουργεί καινούργιες δυνατότητες για την ίδρυση στη Βουλγαρία και την Ελλάδα μεγάλων περιφερειακών κέντρων διέλευσης ρωσικών υδρογονανθράκων προς ευρωπαϊκές και παγκόσμιες αγορές.

Το ζήτημα είναι πόσο θα ωφελήσει τις εμπλεκόμενες χώρες ένα τέτοιο μοντέλο. Στην περίπτωση του Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, μπορούμε να πούμε ότι υπάρχουν θετικά και αρνητικά στοιχεία.

Στα θετικά μπορούμε να καταγράψουμε: Αναβάθμιση του ρόλου της χώρας στον γεωπολιτικό χάρτη, διασφάλιση εφοδιασμού σε πετρέλαιο, δημιουργία στενότερων δεσμών με Ρωσία και Βουλγαρία, νέες θέσεις εργασίας, προοπτικές για νέες επενδύσεις.

Στα κατά συγκαταλέγονται τα εξής: Αποκλειστικός έλεγχος του αγωγού από ρωσικές εταιρείες, μικρά οικονομικά οφέλη, κίνδυνος περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε δέλτα και ακτές, προσέγγιση πετρελαιοφόρων μεγάλου μεγέθους.

Όλα αυτά δείχνουν ότι έχουμε μπει για τα καλά στην εποχή υλοποίησης μεγάλων προγραμμάτων υποδομής, τα οποία θα δημιουργήσουν το νέο ενεργειακό χάρτη της Ευρώπης.

Τον τελευταίο καιρό μπήκε στην παγκόσμια ενεργειακή σκακιέρα και η Κύπρος, καθώς έχει επικρατήσει μία άκρως αισιοδοξία για την ύπαρξη τεράστιων κοιτασμάτων υδρογονανθράκων στη θαλάσσια περιοχή νότια της Κύπρου. Όσον αφορά στην πολιτικο-διπλωματική διάσταση του θέματος έχει μεγάλο ενδιαφέρον. Από την άλλη πλευρά, η επιστημονική

κή διάσταση μας προσγειώνει ανώμαλα. Είναι σφάλμα να πανηγυρίζουμε και να κάνουμε λόγο για κοιτάσματα. Έχουμε, απλώς, ενδείξεις ότι πιθανόν να υπάρχουν κοιτάσματα υδρογονανθράκων και τίποτα παραπάνω. Το εγχείρημα είναι δύσκολο και η συγκεκριμένη περιοχή, λόγω βάθους, θέτει τεράστιες δυσχέρειες, ενώ υπάρχει και μεγάλο ρίσκο. Ωστόσο, αν υπάρχει κάτι εκμεταλλεύσιμο αυτό σε ποσοστό άνω του 60% είναι φυσικό αέριο και όχι πετρέλαιο.

Τέλος, μία μικρή επανάσταση στο χώρο της ενέργειας αποτελούν τα βιοκλιματικά σπιτικά, τα οποία τον τελευταίο καιρό έχουν έρθει στο προσκήνιο. Ένα τέτοιο σπίτι χρησιμοποιεί το μικροκλίμα της περιοχής του για να εξοικονομήσει τμήμα της ενέργειας που χρειάζεται για τη λειτουργία του, χωρίς να επιβαρύνει το περιβάλλον. Στην ουσία προσπαθούμε να βιώσουμε το κλίμα και να αξιοποιήσουμε τα τέσσερα, κατά τον Αριστοτέλη, στοιχεία της Φύσης: τον αέρα, τον ήλιο, το νερό και τη γη. Ο πρώτος στόχος είναι να εξασφαλίσουμε θερμοκρασιακή άνεση, συνθήκες για να μπορούμε να ζούμε άνετα, σε ένα χώρο πιο ευχάριστο, «καθαρό» και φωτεινό. Υπάρχει, όμως, και μια ηθική ικανοποίηση που ξεπηδά από την αίσθηση ότι βάλαμε το λιθαράκι μας για να μειώσουμε την καταστροφή του περιβάλλοντος.

Συμπερασματικά, μπορούμε να πούμε ότι η παγκόσμια οικονομία σχεδόν στο σύνολό της στηρίχθηκε και στηρίζεται μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο και μέχρι σήμερα σε δύο σημαντικές πηγές ενέργειας: το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο. Η παγκόσμια παραγωγή κορυφώνεται, οι τιμές αυξάνονται στις παγκόσμιες αγορές και μια επικείμενη ενεργειακή κρίση είναι ενδεχόμενο να δημιουργήσει σοβαρές οικονομικές επιπτώσεις και γεωπολιτικές αναταράξεις. Τις σοβαρότερες επιπτώσεις αυτής της κρίσης θα υποστούν οι χώρες που δεν διαθέτουν επαρκείς ενεργειακούς πόρους.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΕΥΣΤ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΓΕΩΛΟΓΟΣ

Αθλητικά

Η Ποδοσφαιρική Ιστορία των Ανδρονιάνων

Ήταν καλοκαίρι του 1986 όταν η ποδοσφαιρική ιστορία των Ανδρονιάνων αποκτούσε σάρκα και οστά. Ήταν τότε, που στην ευρύτερη περιοχή της Κύμης διοργανώθηκε ένα ποδοσφαιρικό τουρνουά, με ομάδες από τα γύρω χωριά και με την τότε παρθενική παρουσία του χωριού μας στα αθλητικά δρώμενα.

Η ομάδα των Ανδρονιάνων, αν και άπειρη από τέτοιου είδους διοργανώσεις, καταφέρνει να φτάσει μέχρι και τα ημιτελικά του θεσμού. Η εξαιρετική αυτή πορεία σπκώνει τους Ανδρονιάνους στο πόδι. Κάθε μας νίκη συνοδεύεται από Εξέφρενους πανηγυρισμούς, όλο το χωριό βοά απ' τα κορναρίσματα των αυτοκινήτων στον γύρο του θριάμβου, όλοι οι συγχωριανοί μας έκπληκτοι και συγκινημένοι νιώθουν πιο κοντά από κάθε άλλη φορά, την πραγματοποίηση ενός μεγάλου ονείρου. Τίποτα πλέον δεν απομένει και ο μεγάλος ενθουσιασμός έχει όνομα: **Αθλητικός Όμιλος Ανδρονιάνων (Α.Ο.Α).**

Μ' αυτόν τον τρόπο και κάτω απ' αυτές τις συνθήκες ιδρύεται και επίσημα σωματείο που θα εκπροσωπήσει το χωριό μας στα ερασιτεχνικά τοπικά πρωταθλήματα. Πρόεδρος αναλαμβάνει ο Γιώργος Κωνσταντίνου, ενώ στο πλάι του βρίσκονται ο Αλέκος Γεωργίου ο Γιώργος Νικολιάς ο Τάκης Τσομάκας ο Θεοδόσης Λύκος και Γιάννης Θεοδώρου.

Η ομάδα συμμετέχει μόνο για δύο χρονιές στο ερασιτεχνικό πρωτάθλημα. Οι τελευταίες θέσεις που καταλαμβάνει, τα οικονομικά και άλλα προβλήματα που αντιμετωπίζει, κάνουν το κλίμα βαρύ, παίκτες και παράγοντες αδυνατούν να βγάλουν την ομάδα απ' το αδιέξοδο, 1988/89 και η ομάδα διαλύεται...

... 15 χρόνια μετά μία παρέα νέων μαζεμένοι σ' ένα σπίτι διασκεδάζουν με τον παραδοσιακό τρόπο, πίνοντας κρασί και τρώγοντας εκλεκτούς μεζέδες. Το κλίμα είναι ευχάριστο, αφού τα ανέκδοτα διαδέχονται το ένα το άλλο, μέχρι την στιγμή που η ιδέα επανιδρύσεως της ομάδας πέφτει σαν κεραυνός εν αιθρία. Ίσως κι αυτό ν' ακούστηκε σαν ανέκδοτο κι όμως ήταν η αρχή μιας νέας εποχής.

Το 2004 είναι η χρονιά που η ομάδα η των Ανδρονιάνων επιστρέφει στα γήπεδα της Ευβοίας, αυτή την φορά με την επωνυμία **Αθλητική Ένωση Ανδρο-**

νιάνων (Α.Ε.Α). Τα πρώτα χρήματα για την ενίσχυση της ομάδας έρχονται από τον Προοδευτικό Σύλλογο Ανδρονιάνων, με σκοπό την επίσημη αναγνώριση του σωματείου από το πρωτοδικείο Χαλκίδας. Πολύτιμη είναι και η βοήθεια του συγχωριανού μας Γιάννη Θεοφίλου, η καθοδήγηση του οποίου έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην συμμετοχή της ομάδας την σεζόν 2004/05.

Παράλληλα η ομάδα αποφασίζει να επαναφέρει το παγνύρι του Αγίου Φανουρίου, προκειμένου να καλύψει διάφορες οικονομικές της ανάγκες.

Η πρώτη χρονιά για τους Ανδρονιάνους είναι αρκετά δύσκολη, η έλλειψη παικτών και οικονομικών πόρων συνθέτουν το σκηνικό της πρώτης μας παρουσίας μετά από τόσα χρόνια αφάνειας. Όμως κανείς πλέον δεν είναι διατεθειμένος να παραδώσει τα όπλα του. Χρόνο με το χρόνο η ομάδα γίνεται ολοένα και καλύτερη, ενισχύεται τόσο οικονομικά όσο και μεταγραφικά, παίκτες και παράγοντες βάζουν την ομάδα πάνω από κάθε προσωπική επιδίωξη και ο στόχος της ανόδου σε μεγαλύτερη κατηγορία γίνεται κάθε χρόνο όλο και πιο εφικτός.

Ελπίζουμε η ομάδα των Ανδρονιάνων να συνεχίσει το έργο που όλα αυτά τα χρόνια επιτελεί, να συνεχίσει δίνοντας κίνητρα στους νέους για την ενασχόλησή τους με τον αθλητισμό, να συνεχίσει δημιουργώντας νέους χώρους αθλητικών υποδομών, να συνεχίσει γεμίζοντας τους συγχωριανούς μας με χαρές και συγκινήσεις, ελπίζουμε η ομάδα των Ανδρονιάνων να συνεχίσει να υπάρχει συνεισφέροντας πολλά σ' αυτόν τον τόπο...

Εκδηλώσεις Αθλητικής Ένωσης Ανδρονιάνων

- Εκδήλωση Αγίου Φανουρίου στις 26 Αυγούστου στα Δέντρα.
- Εκδήλωση τις ημέρες των Χριστουγέννων στη ταβέρνα του Βαγγέλη Μπαρούμη.
- Πάρτυ masque στο δημοτικό σχολείο παραμονή της αποκριάς.

Δραστηριότητες Αθλητικής Ένωσης Ανδρονιάνων

- Συμμετοχή στο πρωτάθλημα και κύπελλο της Ευβοίας.
- Συμμετοχή στα καλοκαιρινά μουντιαλίτο και οικονομική κάλυψη της ομάδας των παιδιών.
- Κατασκευή Γυμναστηρίου στη μεσαία αίθουσα του δημοτικού σχολείου των Ανδρονιάνων και εξοπλισμός αυτού με έξοδα της ομάδας.

Η Αθλητική Ένωση Ανδρονιάνων σας προσκαλεί στη μουσική βραδιά με τον Βασίλη Τερλέγκα στις 26 Αυγούστου στο Δημ. Σχολείο Δένδρων ημέρα Κυριακή

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΣ ΑΓΟΡΑ

ΑΔΡΑ 1) ΜΙΧΑΝΙΑΚ 110 cc (ΓΡΟΥΝΑ)
2) ΠΟΔΗΛΑΤΟ

Τιμή λαχείου: 2,5 €

Η κλήρωση θα γίνει την Κυριακή 26 Αυγούστου στην εκδήλωση της ομάδας στα Δέντρα.

Από την δεξίωση του γάμου του Δημήτρη Αιδίνη και της Αθηνάς Παπανικολάου που έγινε στο κοσμικό κέντρο "ΠΕΡΑΣΜΑ"

63 χρόνια μνήμης

Στις 27 του Μάη έγινε η ετήσια επιμνημόσυνη δέηση στο ηρώο των εκτελεσθέντων από τους Γερμανούς στο Κακολύρι.

Κάθε χρόνο έτσι και εφέτος πλήθος κόσμου μαζεύτηκε σε αυτό εδώ το χώρο για να αποδώσει μια ξεχωριστή τιμή στους τριάντα συμπατριώτες μας που εκτελέστηκαν από τους Γερμανούς.

Είναι μια ημέρα μνήμης και με μια βροντερή φωνή να πούμε. Καταδικάζουμε τον πόλεμο. Ναι στην ελευθερία.

Οραμά μας. Σεβασμός στις ανθρώπινες ζωές.

"Οινοθεραπευτήριο ο Μάμουκας"

Μ' αυτό το όνομα βάφτισε το μαγαζί που άνοιξε ο συγχωριανός μας καλός μας φίλος Γιώργος Δήμου.

Αποφάσισε να αφήσει πίσω του την πρωτεύουσα και τις αδικίες συνθήκες ζωής και εργασίας και να επιστρέψει στον τόπο που γεννήθηκε, κάνοντας ένα επάγγελμα που του άρεσε αυτό του ταβερνιάρη - οινοθεραπευτή. Δημιούργησε ένα όμορφο χώρο διακοσμημένο με γούστο, καλή κουζίνα και προπιάτων με χαμόγελο και ζεστασιά. Δηλαδή με λίγα λόγια ένα καπνιό της παρέας.

Ευχόμαστε στο Γιώργο αφού αποφάσισε να επενδύσει τα όνειρά του και τις προσδοκίες του για μια ζωή με ποιότητα, να έχει καλές δουλειές υγεία και προσωπική ευτυχία.